

НЕПРИЗНАТЕ МЕТОДЕ У ЛЕЧЕЊУ РАКА

Ovaj prikaz nedvosmisleno ukazuje na potrebu strogih zakonskih mera koje treba da štite od dubioznih лечења рака, са великим кашама за прекришће ових прописа. Наш циљ је да овај преглед привативно помогне оболелима и њиховим породицама да препознају сумњаве методе и да сазнају које штете ове могу нанети.

Обележе упућујемо на одговорне професионалце за добијање информација о признатим и доказаним методама у лечењу рака. Класифи-ковани лекари су дужни да обезбеде информације и о експерименталним приступима који су у току.

Саветујемо да се чувају професионалци који се хвале својим одличним резултатима и дају обећања за сигурно излечење. На крају упозоравамо да страх и безнадежност могу утицати неповољно на токове лечења, а и на доношење одлуке за прихватање непризнатих начина лечења.

ДРУШТВО
СРБИЈЕ
ЗА
БОРУ
ПРОТИВ
РАКА

УВОД

Историјски подаци указују да је свака деценија обележена новим сумњивим начинима лечења рака. Поменућемо само неке значајније као: *Kochov*-а антитоксична терапија (1940.), *krebiozen* (1960.), *laetrile* (1970.), разне имунотерапије (1980.). И наша средина је изнедрила многе исцелитеље рака међу којима се поред бројних травара налазе и лекари, којима су поред јавних признања додељиване и високе академске титуле на нашим факултетима. Међу надрилекарима се највише истиче обућар *Halupka*, коме су здравствене власти поред права на практикурање додељивале и посебне просторије у болницама. Тај период смо запамтили по мирису петролеја који се ширио по болницама, јер је то био тај чудотворни лек за исцељење од рака.

У литератури се срећемо са терминима којима се означавају неконвенционалне методе у лечењу злоћудних обољења, а то су надрилекарство, недоказани и сумњиви приступи. Треба нагласити да недоказани начини не морају увек да буду сумњиви, јер су они понекад погрешно представљени као лек без довољно одговорних експеримената првенствено на људима и без системске

евалуације и презентираних резултата. Надрилекарство се служи промоцијама лажних успешних метода првенствено у циљу материјалне добити и не само у лечењу оболелих, већ и у превенцији и дијагностици.

Уобичајено је да се у провери неконвенционалних приступа првенствено утврди да ли су те методе објективно приказане у научној литератури, да ли оне имају стварну корист и најважније да ли наносе штету, а на крају да ли су евентуалне студије које би требало да дају одговоре на поменута питања коректно спроведене?

Као последица сталног пораста оболелих од рака као и недовољне обавештености, уз познате немоћи науке у решавању лечења неких облика малигних тумора, доживљавамо брзи пораст надрилекарства, примену биолошких продуката, разних апарата, чајева, народних лекова, метаболичних приступа, разних дијета, лечења молитвама, итд. Страх од непожељних ефеката који прате прихваћене и доказане приступе у лечењу су један од разлога за избор алтернативних лечења који обећавају брзо побољшање и излечење, а којима недостају научне основе и докази о нешкодљивости. Понуђачи обично тврде да наука нема одговора и да не показује напредак, а да увек има изразити отпор на примену природних лекова и народне медицине. Велики утицај имају

медији који прихватају рекламирање због материјалне користи.

Игнорисање, недовољно информација и неразумевање од стране професионалаца о улози разних дијета како у смањењу ризика тако и у лечењу, иде у прилог мистерији канцера и доприноси да се неконвенционалне методе радо прихватају. Пацијенти са узнапредовалим облицима обољења као и они случајеви који нису дали одговор на примењене стандардне методе такође се одлучују за неконвенционално лечење. Ту спадају и особе које немају поверења у медицину, они који сматрају да хирургија, хемијско лечење и зрачење наносе више штете но користи, а уз то верују да је потребна и њихова активнија улога у лечењу. Студије показују да високо едуковани пацијенти много чешће прихватају дубиозне начине лечења.

Поборници неконвенционалних лечења се служе обмањивањем уз избор обично следећих речи: "нетрадиционално", "алтернативно", "холистично", "нетоксично" лечење.

Сагледајмо које су опасности од ових неадекватних лечења:

- Лажне наде одлажу код оболелих ефективно лечење што се директно одражава у погоршању обољења или смртном исходу.

- Директна физичка оштећења, непотребне патње и смрт, као резултат каустичних деловања хемијских продуката, тровања разним травама и загађеним лековима, затим сепсе услед нестручних интервенција и нестерилизованих инструмената, итд.
- Угрожен је квалитет живота због неприменљивости лекова за ублажавање симптома, нарочито бола, као и средстава за стимулисање апетита.
- Емоционалне патње су присутне због оптужби надрилекара да су оболели кривци за настанак обољења и критика што су прихватањем конвенционалне терапије закаснили за почетак спасоносног лечења.
- На крају треба споменути и велике материјалне издатке за ове недоказане и штетне методе.

Непризнате методе можемо углавном поделити на следеће подгрупе: народни лекови, дијете, метаболични приступи, биолошки продукти, лекови, дијагностички тестови, посебне апаратуре и психолошка терапија.

Изнећемо, укратко, појединости о методама са којима се данас срећемо.

НАРОДНИ ЛЕКОВИ

Essiac - аутор *Renée M. Caisse*, медицинска сестра (Канада)

Пре њене смрти 1978. године предала је формулу и права за продукцију *Resperin* корпорацији која има посебан аранжман за дистрибуцију са Здравственом организацијом Канаде. Чај је комбинован од следећих трава: индијски равен из приобалног подручја Северне Америке, исчезавајући (клизави) брест и корен чичка. Тврди се да има антитуморски ефекат одвајањем канцерских ћелија од примарног тумора, њиховим сушењем и уклањањем. Не постоје проспективне студије које су доказале ефикасност и нешкодљивост у лечењу рака. Експерименти на животињама нису показали антитуморску активност. Почетком 1980. године студија која је спроведена на 86 оболелих особа које су узимале ову комбинацију у Канади није показала промене у напредовању рака.

Lapacho - Pau D' arco- Taheebo

Овај чај је стари лек Инка Индијанаца који се добија из коре *tabebuia*, зимзеленог дрвета које се налази у шумама Јужне и Централне Америке. Екстракт Лапацхол садржи антитуморски агенс за који се тврди да има ефекта на туморе као и друга обољења. Иако је неколико студија на животињама показало да су извесни облици рака осетљиви на велику концентрацију *lapachol*-а у серуму, не постоје значајни докази у студијама спроведеним на човеку. Високе концентрације неопходне за постизање антитуморског ефекта биле су јако токсичне тако да су морали бити прекинути започети експерименти. Пропратни ефекти укључују тежак осећај муке, повраћање и губитак могућности стварања крвних угрушака.

Harry Hoxsey-ево лечење травама

Овај приступ се састоји од комбинације спољњег и унутрашњег лечења. За спољно се користи мешавина цинк хлорида, сумпора, талка, трисулфид антимоана, арсениковог сулфида и *bloodroot*

(биљка Северне Америке из породице мака). Унутрашње лечење се примењује орално, а садржи сладић, црвену детелину, корен чичка, *cascara*-у (пасјаковина) са обала Пацифика, пепео коре *buckthorn*-а (бодљикавог дрвећа из породице зимзелених биљака тропске Америке) и калијумјодид. Такође се каткад укључују витамини, ензими и препарати јетре. По аутору, састојци регулишу нормализацију ткивних течности и помажу успостављање ацидобазног баланса. Биљни састојци су екстремно корозивни и не поштеђују здрава ткива. Употреба ових трава је забрањена у САД. Студије су показале да је овај начин лечења неефикасан у третирању рака.

Доктор Rudolph Steiner

Швајцарски лекар који се бавио окултним методама, основао је Друштво за изучавање рака и препоручивао је *l'iscador*, екстракт имеле уз окултне методе које је називао антропософичном медицином. У извештају, кога је 1962. године објавило поменуто Друштво, стоји да време када се убиру плодови имеле игра веома важну улогу и зависи од Сунца, Месеца и планета. Међутим, Швајцарско онколошко друштво није открило ниједан антиканцерски елемент у соковима имеле и то је званично објавило 1984. године.

Aloe Vera

Aloe Vera је биљка из породице љиљана пореклом из Африке и култивише се на свим континентима у земљама тропског појаса. Данас се користи у козметици и медицини. Њена примена у лечењу рака је контроверзна.

Лишће *aloe* садржи око 150 познатих састојака и то у врло малим количинама, јер је чињеница да ова биљка садржи 99% воде. Међу састојцима су и они који су корисни и имају значајно место у медицинској примени. То су витамини (А, Це, Е, Б12, холин, фолична киселина и др), аминокиселине, девет минерала, осам ензима, биљни стероиди, салицилна киселина и извесни шећери. Одавно је познато да је *aloe* служила у лечењу посекотина, опекотина, иритација на кожи. У бродском дневнику *Christopher Columbus*-а налази се и запис: “Све је добро *aloe* је укрцан”. Примењује се у народној медицини нарочито у Кини, Непалу, Малаји и на Јави.

Aloe Vera се први пут 1930. године повезује са раком и то по објављивању првих саопштења о успешном лечењу опекотина од радијума и рентгенских зракова. С обзиром да садржи многе полисахариде, претпостављало се да може користити у стимулацији имунитета. Међутим, експери-

менти на животињама нису показали повољна дејства код малигних тумора. Руски научници су проучавали могућност спречавања метастазирања код три врсте тумора на животињама и закључили су да *aloe* нема ефекат на примарни тумор, али има изгледа да смањује укупну туморску масу. Због објављених запажања да сок *aloe* појачава антитуморски ефекат цитостатика почела је примена једне фракције карбохидрата добијене из лишћа *aloe* под патентираним именом *Carrisyn* чија је намена била је имуностимулација. Треба одмах истаћи да овај препарат никада није озбиљно тестиран на оболелима од рака. Најављивана је и примена овог препарата у лечењу сиде, међутим ови пројекти су врло брзо напуштени.

Много је лекара и “научника” који имају своје промоције на Интернету, на видеокасетама, у брошурама о великом броју излечених болесника применом *aloe*, али до њихових имена и медицинских података није могуће доћи. У сериозним дневним листовима у САД могу се наћи судске пресуде и одлуке о губитку права на лекарску праксу лекара који су проузроковали смрт многих болесника лечењем са препаратима *aloe*. Такође су објављиване преране и нагле смрти изазване тровањем капима или инјекцијама *Aloe vera*-е продаваним под именима *Man-Aloe*, *Manapol*, *T-UP* и под многим другим називима.

ДИЈЕТЕТСКИ ПРИСТУПИ

Макробиотична дијета коју препоручује *George Oshawa*

Abel Faivre, 1902.

Режим изграђен на основама кинеске медицине а састоји се од 50 до 60% зрнасте хране, 20 до 30% поврћа, 5 до 10% осушеног пасуља и морских алги, 5 до 10% супа, неароматичних биљних чајева, мале количине риба, повремено печених ораха и семенки и воде. Дијета искључује сладолед, месо, живину, јаја, млечне производе, шећер и поврће које није домаће (из подручја у коме живи болесник). Циљ је поправљање постојећег дизбаланса у организму. Дијета је сиромашна у калоријама и садржи веома мало протеина, због чега води у хипопротеинију, а нема ни довољно калорија за одржавање животних функција. Многи смртни завршеци су забележени код стриктног придржавања овог дијететског програма. Описиване су анемије, оштећења бубрега, скорбут и тешке неухраћености. Студије су показале да је овај приступ неефективан у лечењу рака. Актуелни пропагатор је сада *Michio Kushi* оснивач и председник Кусхи Института у Бруклину, Масачусетс,

САД. Према њиховим публикацијама важно је жвакање (најмање 50 пута по залогоју), затим забрана ношења синтетичног и вуненог доњег рубља (односно одеће која је у директном додиру са кожом), избегавање туширања и купања која дуго трају и са јако топлом водом, забрањује се држање већих биљака у кући које троше кисеоник, а најважнија је обавеза певања веселих песмица читавог дана. *Kushi* верује да је рак настао услед лоше исхране, гојазности и микроба у кожи.

Дијета доктора *Max Gerson-a*

Аутор је немачки лекар који је емигрирао у САД 1936., практикује у Њујорку до своје смрти 1959. године. Овај начин лечења се још спроводи у Мексику у болници *Meridien* у Тијуани, а од фебруара 1997. и у *Gerson healing* Центру у Аризони, САД. Сада је главни поборац његова кћи *Charlotte Gerson* која ради у Герсон Институту (Бонита, Калифорнија). Препоручује се као храна само воће и поврће. Дневна дијета се састоји од 13 чаша сока од поврћа, 3 чаше сировог јетреног сока, кафена кашичица ланеног уља, капсула ацидофилног пепсина, солуције калијума, таблете штитасте жлезде, 300 мг ниацина, уз панкреатичне ензиме, капсуле краљевског желеа, инјекције вита-

мина Бе-12, клизми кафе и рицинуса. Дијета искључује со, уље, кафу, орахе, боровнице, воду, замрзнуту и конзервирану храну и употребу алуминијумског прибора за кување и јело. Поборници тврде да је тело препуно токсина који воде у злоћудну болест. Детоксикација тела омогућава оздрављење. Са оздрављењем тела уништава се рак као и друге хроничне болести, без обзира на њихове узрочнике. Клизме кафе омогућавају детоксикацију јетре. Дијета је врло сиромашна у протеинима и калоријама. Пацијенти пате од грозница, повраћања, пролива, главобоље и цревних грчева. Описиване су тешке инфекције и смртни исходи. Оболеле охрабрују са тврдњом да је погоршање знак излечења које настаје услед избацавања токсина. Ова терапија је изузетно скупа, а показала се као потпуно неефикасна у лечењу рака. Скорашња испитивања су показала да честе клизме кафе немају никаквог утицаја на елиминацију токсина из јетре и пробавног тракта. Не постоје евидентни докази да запаљенске реакције могу да униште канцер, а многи пацијенти су завршавали у надлежним болницама у септикемији изазваној феталним *Campylobacter*-ом који је потицао из јетрених инјекција, због чега се метода сматра и врло опасном.

Терапија липидима доктора *Emanuel Revici-a*

Састоји се од анаболичних липидних алкохола, цинка, гвожђа и кофеина, поред катаболичних масних киселина, сумпора, селенијума и магнезијума. Рак је узрокован због поремећеног баланса између киселих и алкалних липида. Овакво интерпретирање нема научног смисла, а понуда научника да изврше евалуацију методе није наишла на прихватање од аутора. *Revici*-у је одузета дозвола за рад.

Метаболична терапија *Kelley/Gonzales*

Стоматолог *William D. Kelley* је током 1960. године развио ову методу. Болесник се претходно детоксицира са клизмама, назалним испирањима, седећим купкама и диуретицима. Тестовима се одређује величина тумора, брзина раста, старост тумора, а потом се одређује пацијентов метаболички тип. Строга дијета се одређује према метаболичном типу. Дају се између 150 до 300

суплемената, међу којима се налазе и дигестивни ензими. Рак ствара дефицит панкреатичних ензима који су неопходни за уништавање ћелија рака. Стриктна метаболична дијета има за циљ да помогне рестаурацију нормалне метаболичне структуре, да ојача имуни систем и да уништи тумор. Дијететски приступ је дефицитаран у хранљивости, док високе дозе витамина стварају витаминску токсичност. Студије показују да је ова терапија без ефекта у лечењу рака. Године 1970. *Kelley* је оптужен за бесправно бављење лекарском праксом и одузета му је дозвола за рад као стоматологу. Сличан поступак у лечењу рака је промовисао и доктор *Nicholas Gonzales* из Њујорка, који је на основу *Kelley*-овог досијеа начинио манускрипт који никад није публикован.

Метаболична терапија доктора наука *Harold Manner-a*, професора биологије

Терапија почиње детоксицирањем у дводневној дијети соковима, клизмама са кафом, минералним додацима и лаксативима. Наставља се са великим дневним дозама дигестивних и неопластичних ензима, витамина Це, од 2 до 85 грама, до милиона интернационалних јединица витамина А, витамина Е, селенијума, цинка, и капсулама са

млечним животињским органима. *Manner*-ов коктейл се састоји од витамина А и Це, диметилсулфоксида и сировог млека. По аутору тумор може бити нападнут применом детоксикације, смањеним уношењем токсичних агенаса, повећаном оксигенацијом, употребом природне хране, витамина и дигестивних ензима. Саопштени су радови о примени ове терапије који описују тешке интоксикације витаминима. Сирово млеко узроковало је смртне исходе или општећења код особа које имају угрожен имунитет. Студије су доказале да је овај приступ без ефекта на малигна обољења. Почетком 1980. *Manner* је напустио професорску катедру и одлази за Мексико где је радио на једној клиници у *Tijuana*. Умро је 1988. године а поменута клиника је наставила да лечи пацијенте овом терапијом.

БИОЛОШКИ ПРОДУКТИ

Режим *Livingston-Wheeler*

Докторка *Virginia C. Livingston* (умрла 1990. године) је установила лечење које се састоји у давању вакцина произведених од мокраће оболелог и вегетаријанске дијете која изузима јаја, живинско месо, шећер, уз давања витамина, минерала и примену специјалне технике за редукцију стреса. Према ауторки рак је узрокован бактеријама (*Progenitor cryptocides*) које нападају организам услед смањене отпорности. Научници су издвојили и утврдили да се ради о обичној безазленој бактерији. Вакцине, дијета и смањење стреса по ауторки могу да ојачају имуни систем. Студије су показале да болесници имају проблема са болом и поремећеним апетитом. Нема доказа да овај метод има утицаја на лечење рака.

Терапија јачања имунитета доктора наука *Lawrence Burton-а*, зоолога

Састоји се у давању инјекција интерферона, аутогене вакцине, феталног ткива и других подржавајућих агенаса. Рак се развија и напредује због поремећаја у имуном систему. Одбрамбени систем може бити повећан давањем протеина изолованих посебним методама. Извештаји објављени средином 1980. године указују на озбиљне инфекције. Нема доказа да је овај метод ефикасан. Од стране представника државе понуђена је група која је требало да заједнички испита вредност ове методе. Међутим, како је аутор методе инсистирао да се ова евалуација изврши на његовој клиници сарадња је прекинута. *Burton* је умро 1993. године, а клиника и данас ради.

Метод доктора *Stanislaw Burzynski-ог*

Састоји се од инјекција супстанци добијених из мокраће, синтетизованих у лабораторији. Антинеопластрон, назван по аутору, може да преобрати и нормализује оболеле ћелије у организму.

Студије су потврдиле да ова метода нема утицаја на рак.

Лечење рака грчком методом по доктору *Alivizatos Hariton-Tzannis-у*

Анализом крви се одређује тип, локализација и степен малигнитета. Аутор тврди да се са специјалним серумом омогућује да одбрамбени систем уништи ћелије рака и истовремено помаже организму да рестаурира оштећене делове. Познаваоци ове методе верују да је основни састојак серума *niacin*. Америчко друштво за рак и Национални Институт за рак САД у више наврата су тражили документацију од аутора (који је умро 1991. године), али никад нису добили одговор.

Лечење свежим ћелијама

Ова метода се такође назива лечење са живим ћелијама. Састоји се од инјекција ембрионалних ћелија животињског порекла, узетих из органа или ткива који одговара оболелом органу или ткиву пацијента. Поборници овог лечења објашњавају да

организам примаоца аутоматски транспортује дате ћелије на циљани орган где се врше кориговања и подмлађивања оболелих ћелија. Америчко друштво за рак је декларисало ову методу као веома опасну (због инфекција и смрти услед имуно-биолошких реакција изазваних убаченим протеинима) и да је без икаквог ефекта у лечењу рака.

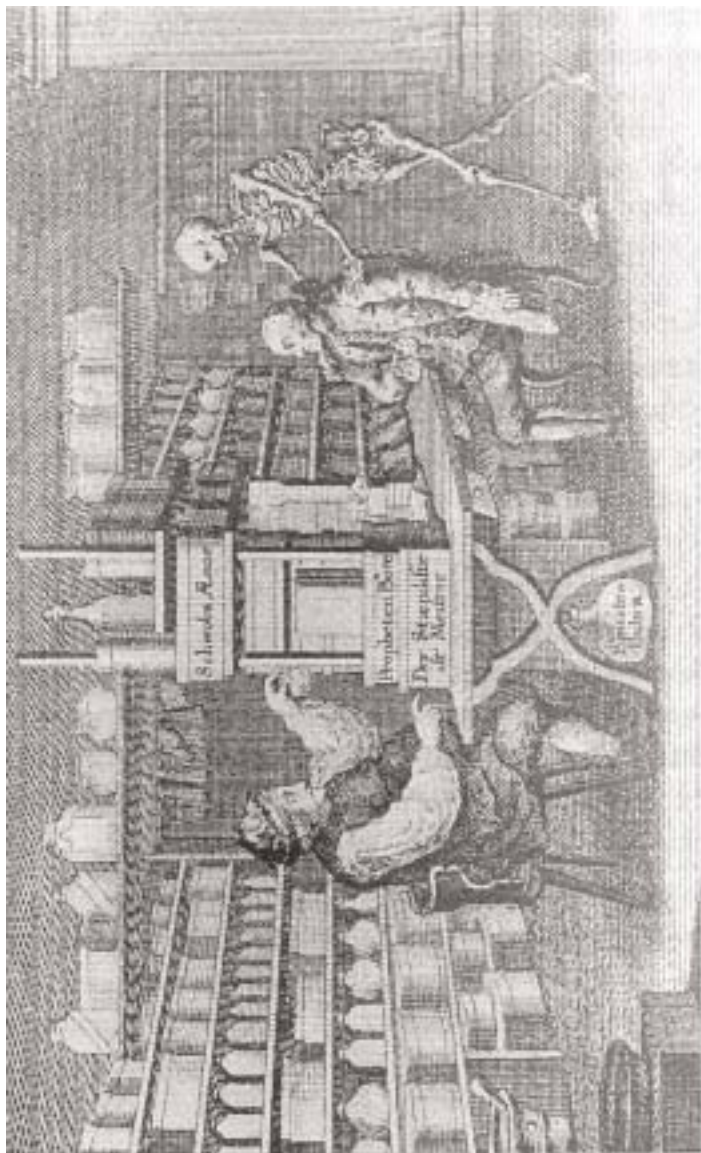
Хрскавица ајкуле

Претпоставља се да прашак добијен од хрскавице ајкула има један протеин који инхибира раст нових крвних судова који су неопходни за исхрану туморског ткива. Нажалост, ова лабораторијска запажања нису потврдила да узимање ајкулине хрскавице путем органа за варење оболелих особа може да успори раст нових крвних судова, јер се унесени протеини сварују и разлажу. Директним давањем тих протеина путем инјекција створиле би се имунобиолошке реакције које би довеле до опасних алергија и смртних исхода. У 1977. години на Конгресу Америчког онколошког друштва је приказана студија у којој група истраживача износи да хрскавица од ајкуле нема утицаја на рак одраслих особа, а посебно код оболелих од рака дојке, дебелог црева, плућа и

простате. Ова студија је изведена на 58 оболелих који су лечени само узимањем хрскавице.

Cancel

Оригинални назив Ентелев је назив течности која лечи рак смањујући ћеличну волтажу за 20%, омогућава сваривање канцерских ћелија и њихову замену са здравим нормалним ћелијама. У упуству стоји да се боце са овим леком не смеју додиривати или бити у близини електричних апарата или прикључака. Овај лек је препоручиван и за лечење СИДЕ, амиотрофичне латералне склерозе, *Alzheimer*-ове болести и многих других болести. Промотори овог напитка тврде да је немогућа анализа састојака због атмосферских вибрација које континуирано мењају енергију. Обављени тестови на Националном Институту за рак у САД су показали да нема никаквог утицаја на рак, што је довело до забране продаје овог препарата.

Michel Schuppach, Bazel, 1775.

ЛЕКОВИ

Метод доктора медицинских наука *William Koch-a*

Дају се синтетични антитоксини у комбинацији са клизмама и дијетом. Антитоксини стимулирају деструкцију токсина одговорних за раст канцерског ткива. Клизме уништавају токсине, а стриктне дијете јачају имуни систем. Пропратни ефекти укључују муку и повраћања. Метод је веома скуп, а студије показују да је без ефекта на рак.

Терапија витамином Бе-17, *Laetrile*

Ова супстанца садржи амигдалин добијен из коштице брескве, кајсије, горких бадема и семена јабуке. Примењује се на мексичким клиникама, у граничном подручју, и на неколико клиника у САД. Велики популаритет је имала током 1970. и почетком 1980.-тих година. Због великих поли-

тичких притисака обављене су студије на Клиници *Mayo* и још три велика Центра у САД. Администриран је *laetrile* према препорукама датим од стране пропагатора. Узети су само оболели са узрапредовалим облицима код којих ниједан конвенционалан приступ није могао бити примењен. Нико од 178 оболелих није показао знаке побољшања. Код многих, поред напредовања тумора, констатовани су знаци тровања. Тврдња да контролише рак и даје истовремено оболелом осећај побољшања није доказана. Ни уз метаболичку терапију није показала повољне ефекте. *Laetrile* уствари није прави витамин. Постоје бројна саопштења о тровању узрокованим цијанидом, јер се амигдалин преобрађује у отровни цијанид. Раније одлуке федералног суда у Оклахоми које су дозвољавале уношење *laetrile*-а, после забране, онима који су поседовали уверење од лекара да су у терминалној фази обољења су такође укинута. Сада се једино користи на неким клиникама у Мексику.

Терапија витамином Це

Лечење са витамином Це се највише повезује са доктором наука *Linus Pauling*-ом, који је веровао да су високе дозе витамина Це ефикасне како у

превенцији рака, тако и у лечењу. Он и доктор *Ewan Cameron* су објавили резултате лечења групе од 100 оболелих у терминалној фази давањем 10.000 мг витамина Це. Према њима ови болесници су живели четири пута дуже од оних који нису добијали витамин Це. По налазу доктора *William DeWys*-а, из Националног Института за Рак, САД, ове групе пацијената нису могле бити упоређиване. На клиници *Mayo*, САД, спроведено је испитивање у три студије које су показале да узимање високих доза витамина Це није побољшало стање оболелих. *Pauling* и његова супруга Ева су оболели од рака и умрли, она 1981., а он 1994. године.

Лечење хипероксигенацијом

Употребљава се хидроген пероксид, озон и германијум оксид. Тврди се да рак настаје дефицитарном оксигенацијом, а лечи се експозицијом рака оксигенацији до толеранције. Сваки састојак посебно има штетно дејство, а није показан бољитак у лечењу рака.

Метода *Gaston Naessens-a*, 714X

Овај хемијски продукт је справљан од стране аутора у Квебеку. Аутор је веровао да овај препарат преко лимфе усмерава азот у ћелијама рака на спречавање стварања токсичних секрета, који блокирају одбрамбени систем организма. Канадско Министарство здравља је објавило да овај препарат поред алкохола садржи камфор, хлор, нитрат амонијак и воду. У извештају се такође наводи да овај препарат нема никаквог утицаја на рак и СИДУ, а може довести до нежељених ефеката. Године 1956. због новог препарата, *GN-24*, аутор је осуђен на губитак права за лечење уз велику новчану казну. Поново је осуђиван 1964. године на Корзици због примене новог анти-канцерског лека.

Honore Daumier, Charivari, 1850.

ДИЈАГНОСТИЧКА ТЕСТИРАЊА И АПАРАТИ ЗА ЛЕЧЕЊЕ РАКА

Анализа длака

Састоји се у лабораторијском спектрографском анализирању длака. На основу налаза препоручују се одређени додаци. Сматра се да анализа длака детектује проблеме исхране. Нема легитимне праксе. Преоручени додаци се продају у истим лабораторијама и могу бити веома скупи.

Апарати за лечење

Бројни су типови апарата за које се тврди да су од велике користи у лечењу рака. Међу њима се налазе уређаји који производе струју ниске волтаже која пролази кроз туморско ткиво, апарати који мере отпор струје, апарати који дају електрични потенцијал узорцима крви оболелог да би исти били поново дати даваоцу, произвођачи негативних јона који имају ефекат на туморско ткиво, радиолошки апарати који могу да дијагнос-

тикују и излече рак анализирајући радиоталасе одређених фреквенција, магнети који могу да излече рак утицајем на циркулацију или преко интраћелијских ефеката, као и апарати који производе обојен зрачни спектар који има моћ излечења.

Специфична терапија ћелија рака

Ради се о малом апарату који ствара магнетно поље веома мале снаге коме се излаже болесник. Овај начин лечења се спроводи на једној клиници у Доминиканској Републици уз цену од 20.000 америчких долара, које треба унапред уплатити. Постоји могућност снижене цене за сиромашне, па чак и бесплатно лечење. Аутори претпостављају да ова апаратура не лечи рак, али уништава канцерске ћелије у организму без nanoшења штете здравим ткивима. Циљ је да се омогући, уништавањем малигних ћелија, имуном систему да организам доведе до излечења. Аутори верују да малигне ћелије имају атипичан метаболизам који их чини осетљивим на поларизацију магнетних поља. Нема научних доказа да магнетне силе могу да уништавају злоћудне ћелије.

Charles Jacques, Charivari, 1840.

ПСИХОЛОШКЕ МЕТОДЕ ЛЕЧЕЊА РАКА

Психолошке методе укључују визуализацију, имажинерију, медитацију, релаксацију мишића и разне форме психотерапије. Ове технике могу умањити стрес, смањити депресију, омогућити контролу бола и оболелом дати осећај надмоћности и владања над болешћу. Доктор *Bernie Siegel* верује да срећни људи не оболевају и да је најважнији фактор за оздрављење и очување здравља однос према самом себи. Срећа одржава имуни систем који може да савлада болест. Пре десет година је објављена студија која се односи на 34 болесника која су учествовала у *Siegel*-овом програму. Из студије се јасно види да им није био продужен живот. Доктор *Carl Simonton* верује да рак може бити савладан техником релаксације и визуализације. Он нуди смањење страха, тензије, повећава вољу за животом, подиже оптимизам и модификује еволуцију рака јачањем имунитарног система. Верује да мозак може да стимулише ендокрине жлезде које инспиришу имунитарни систем на одбрану од рака. Он и његова супруга *Stéphanie* (психотерапеут) поучавају оболеле да замишљају како њихова бела крвна зрнца уништавају рак. Познато је међутим да немамо доказа да бела крвна зрнца уништавају ћелије рака. У његовој књизи *Well Again* описује побољшања код његових

пацијената. Међу пет најимпресивнијих налазе се два код којих је истовремено спровођена конвенционална терапија, један је имао тумор који је лагано прогредирао, један који вероватно није имао рак и пети који је одговорио позитивно на уобичајене признате начине лечења. Поред мишљења да ове методе не могу штетити, треба упозорити на губитак у времену и на значајне новчане губитке.

Психичка хирургија представља највећу обману од стране вештих манипуланата који ваде тумор из тела без видљивих ожиљака. Они се служе вештим покретима руку којима стварају илузију хируршког захвата. У одређеним тренуцима пребојавају црвеном бојом и приказују обично неке животињске делове као извађене оболеле органе. Највећи део ових илузиониста ради у Бразилу, Аргентини, Филипинима, а праве и турнеје по САД и другим земљама.